

A WORTHY "RECRUIT" IN CHRIST'S ARMY

Depicted here today is the **MARTYR THEODORE**. He is sometimes referred to as "Theodore the Tyro." The word Tyro actually means "recruit."

Little is known about the early years of this warrior saint. We know that he enlisted in the army in the town of Amasea, serving with distinction and valor. During a time of great persecution, Theodore was baptized into Christianity. Although soldiers were forbidden to become Christians, Theodore made no attempt to hide his beliefs. He attended services regularly and freely prayed in public.

These actions led to his arrest and imprisonment during the reign of the Emperor Maximian. While in prison, Theodore was denied food in an effort to break his spirit. Christ himself, however, appeared to Theodore in a dream, comforting him with these words: "FEAR NOT, FOR I AM WITH YOU. TAKE NO MORE EARTHLY FOOD OR DRINK, FOR YOU SHALL SOON BE WITH ME ETERNALLY IN THE KINGDOM OF HEAVEN." Sustained by this vision, Theodore remained strong in his faith. After additional torture and beating, he finally suffered martyrdom in 306 A.D. by being burned to death.

The Martyr Theodore is an example for all of us as we battle the forces of evil. When we "fight the good fight," God is always there to aid us in our struggles.

Бр.26

WEEKLY PARISH BULLETIN

№.26

26. Фебруар 2017.

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА

СВ.СИМЕОН МИРОТОЧИВИ

175 NW 154th St, Miami FL 33169

305.944.6890

stsimeonmiami.com

Протојереј-Ставрофор Милан М. Крстић

cell: 305.333.4484

protamilan@yahoo.com; protamilan@gmail.com

ДНАШЊА ЧИТАЊА

ЕВАНЂЕЉЕ: Мат.6, 14-21; АПОСТОЛ: Рим. 13, 11-14, 4;

ДНАС ПРОСЛАВЉАМО НАШЕГ ЗАШТИТНИКА: ПРЕПОДОБНИ СИМЕОН МИРОТОЧИВИ СТЕФАН НЕМАЊА

Велики владалац српског народа, ујединитељ српских земаља, творац независне српске државе, бранитељ Православља, истребитељ јереси. Најпре био крштен у латинској цркви, но доцније ослободи се од те цркве и постане члан цркве православне. Најпре зависио у државном погледу од Грка, но доцније ослободио се те зависности и постао потпуно самосталан. Када је утврдио државу, и веру православну у држави, тада, по примеру свога сина Саве, прими монашки чин у манастиру Студеници 1195. године и добије име Симеон. Жена његова Ана такође прими монашки чин, добије име Анастасија и повуче се у женски манастир. После две године иночества у Студеници Симеон оде у Свету Гору. Ту се настани најпре у манастиру Ватопеду, заједно са Савом. Отац и син проводили су дане и ноћи у молитви. Ту су саградили шест параклиса: Спаситељу, Бесребреницима, светом Георгију, светом Теодору, Претечи и светом Николају. Купе рушевине Хиландара и саграде диван манастир, у коме Симеон поживи само осам месеци па сконча. Кад је био на издисају, Сава га, по његовој жељи, положи на просту рогозину. Са очима управљеним у икону Богоматере и Спаситеља блажени старац изусти ове речи: „Вејакоје диханије да хвалит Господа!“ И пресели се ка Господу 13. фебруара 1200. године.

ЗАВЕШТАЊЕ СТЕФАНА НЕМАЊЕ

Чувајте, чедо моје мило, језик као земљу. Ријеч се може изгубити као град, као земља, као душа. А шта је народ изгуби ли језик, земљу, душу?

Не узимајте туђу ријеч у своја уста. Узмеш ли туђу ријеч, знај да је ниси освојио, него си себе потуђио. Боље ти је изгубити највећи и најтврђи град своје земље, него најмању и најнезнатнију ријеч свога језика.

Земље и државе не освајају се само мачевима него и језицима. Знај да те је непријатељ онолико освојио и покорио колико ти је ријечи потрао и својих потурио.

Народ који изгуби своје ријечи престаје бити народ.

Постоји, чедо моје, болест која напада језик као зараза тијело. Памтим ја такве заразе и морије језика. Бива то најчешће на рубовима народа, на додирима једног народа са другим, тамо гдје се језик једног народа таре о језик другог народа. Два народа, мило моје, могу се бити и могу се мирити. Два језика никада се помирити не могу. Два народа могу живјети у највећем миру и љубави, али њихови језици могу само ратовати. Кад год се два језика сусретну и измијешају, они су као двије војске у бици на живот и смрт. Док се год у тој бици чује један и други језик, борба је равноправна, кад почиње да се боље и више чује један од њих, тај ће превладати.

Најпослије се чује само један. Битка је завршена. Нестао је један језик, нестао је један народ.

Знај, чедо моје, да та битка између језика не траје дан-два, као битка међу војскама, нити годину-двје, као рат међу народима, него вијек или два, а то је за језик исто тако мала мјера времена као за човјека трен или два. Зато је чедо моје

СРЕЂНА ВАМ СЛАВА, ДРАГИ ПАРОХИЈАНИ!

боље изгубити све битке и ратове него изгубити језик. Послије изгубљеног језика нема народа.

Човјек научи свој језик за годину дана. Не заборавља га док је жив. Народ га не заборавља док постоји. Туђи језик човјек научи исто за годину дана. Толико му је потребно да се одрече свога језика и прихвати туђи. Чедо моје мило, то је та зараза и погибија језика, кад један по један човјек почиње да се одрече свога језика и прихвати туђи, било што му је то воља било да то мора.

И ја сам, чедо моје, у мојим војнама употребљавао језик као најопасније оружје. Пуштао сам и ја заразе и морије на њихове језике испред мојих полкова. За вријеме опсада и дуго послјије тога слао сам чобане, сељане, занатлије и скитнице да преплаве њихове градове и села као слуге, робови, трговци, разбојници, блудници и блуднице. Моји полководци и полкови долазили су на напола освојене земље и градове. Више сам крајева освојио језиком него мачем.

Чувајте се, чедо моје, инојезичника. Дођу непримјетно, не знаш кад и како. Клањају ти се и склањају ти се на сваком кораку. И зато што не знају твој језик улагују ти се и умиљавају како то раде пси. Никад им не знаш шта ти мисле, нити можеш знати, јер обично шуте. Они први који долазе да извиде како је, дојаве другима, и ето ти их, преко ноћи домиле у непрекидним редовима као мрави кад нађу храну. Једнога дана тако осванеш опкољен гомилом инојезичника са свих страна.

Тада дознајеш касно да нису мутави и да имају језик и пјесме, и своја кола и обичаје. Постају све бучнији и заглашнији. Сада више не моле нити просе, него траже и отимају. А ти остајеш на своме, али у туђој земљи. Нема ти друге него да их тјераш или да бјежиш, што ти се чини могућнијим.

На земљу коју тако освоје инојезичници не треба слати војску. Њихова војска ту долази да узме оно што је језик освојио.

- Среда, 1.Март – Часови и Св.Литургија пређеосвећених дарова у 6 сати увече
- Петак, 3.Март – Часови и Св.Литургија пређеосвећених дарова у 6 сати увече

С обзиром да Св.Литургија пређеосвећених дарова сваке среде у току Вел.Поста почиње у 6 сати увече, пожељно је да ако планирате да се тога дана причестите, ујутро поједете лакши посни доручак, а од подне не узимате ништа, па ни воду.

- Тодорова Субота, 4.Март - Света Литургија у 10 сати ујутро
СВАКЕ СУБОТЕ У ТОКУ ПОСТА ВЕЧЕРЊЕ ПОЧИЊЕ У 6 САТИ
УВЕЧЕ, А У ПРОДУЖЕТКУ ЈЕ ИСПОВЕСТ

**Свету Тајну Исповести можете обавити и другим данима у
договору са свештеником**